

Overdenking bij de Jongerendienst in de
Gereformeerde Kerk van Een (Dr.)
op zondag 24 februari 2008

WIE ZOEKT WAT?

Gemeente van Christus,
Jong en oud,

Ik lees je een paar verzen voor uit Mattheus 6:

Vraag je dus niet bezorgd af: “Wat zullen we eten?” of: “Wat zullen we drinken?” of: “Waarmee zullen we ons kleden?” – dat zijn allemaal dingen die de heidenen najagen. Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben. Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden.

De kerk is de plek waar we vragen mogen stellen – ik zei het al bij het begin. In de bijbel worden gelovigen niet gezien als mensen die alles zeker weten en die God ‘op zak hebben’, maar als mensen die onderweg zijn, als mensen die twijfels hebben en het soms helemaal niet meer weten. Neem nou zo’n geliefde Psalm als Psalm 42: ‘Als een hert dat naar water verlangt, zo verlangt mijn ziel naar God’. Dat is dus niet iemand die water in overvloed heeft, maar iemand die dorst heeft en dus *geen water* heeft. Een gelovige is dus iemand die het soms niet meer weet, iemand die twijfelt aan alles en iedereen en zeker ook aan God.

Dàt is wat een gelovige is: iemand die naar God zoekt. Een gelovige is niet een God-*hebber*, maar een God-*zoeker*. In de voorbereiding kregen we mooie gesprekken. Eerst ging het over hoe deze dienst er uit zou moeten zien, maar op een gegeven moment kwamen we op de inhoud. Sommigen vertelden toen heel eerlijk: ‘Ik weet het eigenlijk niet zo goed / misschien is het ook allemaal wel helemaal niet waar / ik twijfel eigenlijk aan alles’. En ik heb toen gezegd wat ik nu ook zeg: dat is *prima!*

Prima, want het zijn precies deze vragen die we in de kerk stellen! En het zijn ook precies deze vragen die we in de bijbel steeds weer tegenkomen: Is God er wel, ik merk er zovaak niets van? En als God er dan is, wat heb ik dan met hem en hij met mij te maken?’ Wat betekent het eigenlijk als we zeggen dat we in God geloven! En waarom zou ik eigenlijk in God geloven, wat schiet ik daarmee op? Let wel: deze vragen staan centraal in de bijbel – niet per se de antwoorden. Het is kennelijk vooral belangrijk dat we met deze vragen bezig zijn, het gaat niet om de juiste antwoorden, maar om de juiste vragen.

De juiste vragen. Zijn er dan ook vragen die je niet mag stellen in de kerk? Nee, in principe niet. Je kunt best zeggen: ik zoek naar een nieuwe baan, ik zoek naar een stageplek of ik zoek een vriendje. En misschien vind je ook een antwoord. Maar dat zijn vragen die je *overal* kunt stellen. In de kerk gaat het natuurlijk wel om *bepaalde* vragen! Dus is de vraag nu: *welke* vragen stellen we in de kerk?

Kijk, sommige mensen denken dat het in de kerk vooral gaat over vragen als: hoe kom ik in de hemel? En: hoe wordt ik gered van mijn zonden? Of sommigen menen dat het gaat om geloven dat er meer is tussen hemel en aarde, dat God echt bestaat en dat God echt de wereld in 6 dagen heeft geschapen. En weer anderen zoeken het vooral in de bijzondere ervaringen: echte wonderen, of bijna-dood-ervaringen. Of mensen zoeken naar Gods plan met hun leven en gaan allemaal tekenen vragen en gebedssessies organiseren rond de vraag: wat wil God met mijn leven?

Misschien dat u of jij bij die opsomming hier en daar wel hebt gedacht: dat is toch ook zo? Daar gaat het toch om in de kerk? Nou, laat ik het zo zeggen: misschien zijn het best belangrijke vragen, maar als we luisteren naar wat Jezus in de Bergrede zegt, dan zou het in de kerk in de allereerste plaats om iets anders moeten gaan. Niet om de hemel, niet om waarheden, niet om theologie, niet om allemaal interessante ervaringen... Nee, Jezus zegt: Jullie moeten eerst en vooral ‘het Koninkrijk van God zoeken – en zijn gerechtigheid’.

OK... maar wat *betekent* dat? Wat mag dat dan wel zijn: ‘Koninkrijk van God’? Dat is toch de hemel of zo? Zie je wel, we moeten kennelijk in de kerk vooral bezig zijn met de hemel, zeggen sommige mensen dan weer. Maar dan moet ik heel duidelijk zeggen: Nee, het Koninkrijk van God is *niet* de hemel. Of beter gezegd:

Koninkrijk van God is niet alleen de hemel en als Jezus het heeft over het Koninkrijk van God dan bedoelt hij eigenlijk altijd het Koninkrijk van God op aarde, hier en nu, gewoon tussen de mensen. Het gaat niet over ‘later’ en over ver weg ‘in de hemel’, maar het gaat over ‘nu’ en het gaat over ‘hier’!

Hoe ik dat zo zeker weet? Luister maar naar het Onze Vader, het gebed dat Jezus aan zijn leerlingen leert. Daarin leren we bidden:

*‘Uw naam worde geheiligd,
uw Koninkrijk kome
en uw wil geschiede,
op aarde zoals in de hemel’.*

Hoor je dat: je bidt eigenlijk: laat het op aarde net zo worden als in de hemel; laat uw naam hier op aarde net zo geheiligd worden als daar in de hemel, laat uw koninkrijk hier zijn zoals daar en laat uw wil hier en nu gebeuren, zoals daar in de hemel. Jezus zegt niet dat we moeten bidden: ‘God, breng ons, arme stakkers, alsjeblieft naar de hemel als we dood gaan’. Maar: ‘Breng de hemel alsjeblieft naar de aarde nu wij nog leven’. Zie je het verschil?

Dan begrijpen we ook een beetje beter dat Jezus zegt dat wij het Koninkrijk van God moeten zoeken: *hier en nu* moeten we Gods Koninkrijk zoeken, omdat we er ook om bidden dat het *hier en nu* komt. En dan begrijp ik ook beter dat Jezus steeds zegt ‘Het Koninkrijk van God is nabij’ – natuurlijk, je hoeft niet aan later te denken en aan ver weg: het kan hier en nu gebeuren!

Maar dan willen we ook weten wat Gods Koninkrijk dan precies is. Eigenlijk is dat niet zo moeilijk te bedenken. Gods Koninkrijk *is daar waar God koning is*, waar God de baas is, waar gebeurt wat hij wil, waar alles het stempel draagt van zijn naam. Hoor je dat dat dus eigenlijk allemaal hetzelfde is: uw wil, uw naam, uw koninkrijk. God maakt de dienst uit – dat is wat Koninkrijk van God betekent. Nogal wieses dat we dan in eerste instantie aan de hemel denken: daar zal het allemaal wel gaan zoals God wil. Maar hier op aarde gebeurt dat meestal niet. Hier gebeuren de meest vreselijke dingen, dingen die God nooit zou willen. Daarom moeten we er om *bidden*, Daarom moeten we er naar *zoeken*!

Koninkrijk van God is dus daar waar, midden in die *****wereld plotseling wel dingen gebeuren die God wil. Koninkrijk van God is daar waar mensen spontaan gaan denken: dit is van God, dit moet van God zijn. Want of je nou wel of niet gelooft dat God echt bestaat, het is wel duidelijk wat zijn Naam betekent: ‘Ik ben erbij’ – Doe dus de dingen die passen bij die naam! En of je nu gelooft dat de schepping in 6 dagen is geschapen of in 5 miljard jaar, het is wel duidelijk dat wij verantwoordelijk zijn voor die aarde! En of je nou gelooft dat Jezus echt op water heeft gelopen of dat dat een soort stichtelijk verhaal is – het is volstrekt duidelijk wat volgens de oude boeken van de bijbel God wil: dat mensen bevrijd worden, dat er wordt omgezien naar wezen, weduwen, zwervers en asielzoekers.

Dat mensen in vrede met elkaar leven en elkaar het licht in de ogen gunnen, dat mensen de moed moeten hebben om tegen onrecht op te staan en alles wat er groeit en bloeit samen delen. Daarvoor hoef je niet in wonderen te geloven: dat is klip en klare taal. En wie die taal verstaat en wie daar naar gaat handelen, die is – met al zijn of haar vragen erbij – bezig met het Koninkrijk van God!

Want waar dat gedaan wordt, waar gedaan wordt wat God van ons vraagt, daar is Koninkrijk van God. Dus niet waar mensen met elkaar vechten en ruziën in of buiten de kerk, maar waar een brug tussen mensen wordt gebouwd, daar is Koninkrijk van God! Niet waar je je broodtrommeltje omkiepert in de vuilnisbak en een Big Mac gaat scoren, maar waar je je lunch deelt met wie het vergeten is, daar is het Koninkrijk van God! Niet waar mensen elkaar toeroepen ‘eigen schuld, dikke bult’, maar waar jongens en meisjes van één klas geld bij elkaar leggen zodat die jongen die het niet betalen kan, maar zich ervoor schaamt, toch mee kan op schoolreis. Dáár gebeurt het – dáár wordt Gods wil gedaan en zijn naam geheiligd. Dáár is Koninkrijk van God.

Dus: ‘Zoek eerst het Koninkrijk van God’ is allereerst goed kijken – kijken waar het gebeurt. Opletten of je hier en daar misschien tekenen ziet. Want als je er op let, ga je het steeds vaker zien. Net als zwangere vrouwen: die zien *overal* zwangere vrouwen. En wie zelf op Nikies loopt, ziet overal mensen op Nikies lopen! Zo is het hier ook: als jij zoekt naar het Koninkrijk van God, ga je het ook overal zien. Vandaar: als je zoekt zul je vinden!

Maar ‘zoek eerst het Koninkrijk van God’ betekent net zo goed dat je zelf je uiterste best doet om het te *doen*. Want ook waar jij de wil van God doet, waar jij anderen bevrijdt, anderen helpt, anderen tot hun recht laat komen, ook daar is Koninkrijk van God. Zoeken is dan: zoek de gelegenheid, zoek de kansen en benut ze!

Maar waar blijven *onze* vragen dan? O, die mag en moet je blijven stellen. *Alle vragen* over God en de wereld mogen gesteld worden. En nee, niet op alle vragen zijn antwoorden – soms komen er alleen maar meer vragen bij. Maar denk er goed om: in de kerk komen is nooit vrijblijvend. Dat geldt voor tieners net zo goed als voor babyboomers en bejaarden: als jij naar de kerk komt met je vragen, dan kun je er op rekenen dat er vragen terug gesteld worden. Niet om die vragen weg te schuiven (nou ja, dat gebeurt ook wel, maar dat is niet de bedoeling), maar om ze in het juiste licht te zetten.

Als jij naar de kerk komt of in de bijbel gaat lezen, omdat je op zoek bent naar zin, of naar troost of naar... God – dan zul je ontdekken dat God ook op zoek is naar jou! Hij zoekt mensen die het willen gaan doen. God zoekt mensen die zijn Naam willen dragen, die zijn wil willen doen, die zijn Koninkrijk hier en nu willen helpen opbouwen. Zeg maar: pioniers van het Koninkrijk!

Dus: wie kaatst kan de bal terug verwachten. Kom maar op met je vragen: hier en nu of volgende week of over een jaar. Maar weet dat er ook wat aan jou gevraagd wordt.

Durf je nu nog?

Amen

